

Протеже

ЗА ЛАШТУНКАМИ ЗАВЖДИ ЦІКАВІШЕ!

У ЦЬОМУ
ВИПУСКУ:

ЗА КУЛІСАМИ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Про атмосферу у
редакції новин на
UA:Тернопіль

НИМИ НЕ НАРОДЖУЮТЬСЯ, НИМИ СТАЮТЬ

Відверта розмова з
журналістом Сергієм
Балуцьким. Тут про все

ТЕСТ: ЧИ МОГЛИ Б ВИ СТАТИ ЖУРНАЛІСТОМ?

Можливо ряди тих, хто
творює інформацію
поповняться?

КРІЗЬ ПРИЗМУ ОБ'ЄКТИВА

СПОВІДЬ ГОЛОВНОЇ РЕДАКТОРКИ

Хаос моїх думок наперед свій хід, щоб
Одного дня в хаосі моїх зробити шах і мат.
думок з'явилася одна, та Задумається вже тут і
сама, яка змінила життя зараз: чи готові ви
раз і, можливо, назавжди. У прийняти зміни і
ту мить все перевернулося ризикнути, чи віддаєте
догори дригом і перевагу залишитися
розділилося на ДО і ПІСЛЯ. відданим своїй місіс
Повірте на слово, така стабільності, яка частково
думка може залетіти будь- стримує вас від іншого
коли і будь-де, тому ви (цілком можливо кращого
маєте бути готові завжди життя).

до неї. Ви повинні знати **(Продовження на 3 стор.)**

ЗА КУЛІСАМИ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Чи чули Ви коли-небудь відмовляюся давати зоператор і операторка, про шість заповідей? Чи коментарі з аргументами, журналістка і звукач. На здогадується про на кшталт, зачіска не та, особисте дуже мало часу найбільший страх вигляд поганий, або після роботи, тому кореспондентів? Про “боюсь” чи “соромлюсь”. найкращий варіант його дружбу, працю, ритм, Тим самим вони мати на роботі. Напевно любов на UA:Тернопіль. обмежують інших людей у найкращий.

Я варилась у їхній інформації). Поїхали в Правда - відведу особливе журналістській кухні три переносному - очима по місце ній, окремий абзац і тижні навчальної монітору, шукаючи щось 2 хвилини вашого часу.

Трохи цікаво-особливе для На правду суспільне привідкрию завісу сюжету, поїхали по витрачає все своє телеканалу для Вас. Але Ви клавішам, набираючи життя. Тут культ Тссс. перші ранкові правди.

08:00 чи 09:00 або й 05:00, “інформашки”, поїхали по Так, сюжети бувають сухі, бо будильник точно, коли номерам телефонів людей, які можуть нецікаві, з цифрами, але порушений і на місце події прокоментувати день. Якщо так “Іздимо” до обіду, виїдеш ти - журналіст. то нам пощастило, бо обід достовірні. “Перепитай по Коли гарний і тихий день, в UA:Тернопіль це поняття 5 разів, а потім ще один, і робочий ранок в UA:Тернопіль це поняття тільки тоді розкажуй про це розпочинається о 09:00. невизначене. а Коли людям” - девіз “Чай- планерка - поїхали” тоді і він.

- девіз ранку. Особисте в журналістів реклама. Її тут немає бути, “Поїхали” - тут грає і в Особисте в журналістів навіть духу не чути і переносному і в прямому надто особисте. Така от навіть духу не чути і значенні. Поїхали в особливість: випитати у натаків теж. Блюр рятує. прямому значенні, це всіх і все, а про своє Навіть “ti amo” (“я тебе поїхати на зйомки, де мовчати. Але тут практика люблю” італійською), на підїхали коментарі, службових романів сердечку плюшевий сценарії, “перепрошую, намальовується. Один ведмедик бути без блюру скажіть, будь ласка, на телеканал, а стільки не має, бо в світі є така камеру” (досі дивуюсь і варіантів поеднать: компанія. Тут все-все під засмучуюсь, коли очевидці монтажерка - оператор, контролем.

І закінчимо з чого розпочинали. Заповіді (стандарті, якими журналісти керуються у своїй роботі):

1. Баланс думок і точок зору

2. Оперативність

3. Достовірність (посилання на джерела)

4. Відокремлення фактів від коментарів

5. Точність подачі інформації

6. Повнота представлення фактів та інформації по проблемі

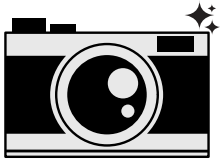
Будь-яка тема потребує максимально повного набору фактів і думок. Тому завдання журналіста все це знайти в компетентних джерелах.

Якщо ви очікували чогось кримінального, цікаво і незаконного, вибачте, за кулісами UA:Тернопіль такого не знайшлося.

Анастасія Кисіль

КРІЗЬ ПРИЗМУ ОБ'ЄКТИВА

Візуалізація

витіснила слово

Мое швидкоплинне життя змінилося, коли я проміняла писанину на візуалізацію. Коли вперше взяла до рук Canon 6D, то зрозуміла, що відчуваю якийсь захват, кайф чи щось у тому роді! Коли брала ручку, то нічого подібного ніколи не відбувалося. Думка, яка змінила хід мого життя була наступна:

«Спробуй передати зображенням те, що люди не в змозі передати словами. Дозволь собі спробувати».

І я спробувала. І за два роки ще жодного разу не пожаліла. Єдине, чого мені не вистачає – часу на запис своїх думок. Втім, до слова

я повертаюся час від часу. Повертаюся, як молочна дитина до матері, яка потребує поживи. Я повертаюся до слова, бо з нього все почалося. Взагалі в житті просто так нічого не відбувається. Все має якусь логіку. Втім, ми це розуміємо не відразу.

Нова робота – нові проблеми

Так як це сповідь, я не можу упустити деталей під назвою «труднощі». Щось нове завжди за собою тягне клопоти у найрізноманітніших формах і проявах. Найгірше – це коли нову справу хочеться закинути, бо важко з усім впоратися. У цій частині варто з останніх сил триматися на ногах, максимум стати на коліна. Але в жодному разі не впасти! Бо якщо по-секрету і тільки вам, то труднощі

завжди були, є і будуть. Їх не уникнути.

Але ми можемо змінити наше ставлення до них.

Життя тоді набуває яскравіших барв, коли усвідомлюєш, що ти не можеш все і всіх контролювати, ти не можеш усім подобатися і зрештою тягнути купу лайна тільки на своїх плечах.

Таке можливо лише в мультиках, де люди – супергерої, або у фільмах, правда, там люди вдають з себе таких.

Гроші керують світом, чорт забирай

Давайте не будемо вдавати, що нам байдуже, скільки ми заробляємо. Яке б задоволення від роботи ми не отримувати, гроші – це засіб, завдяки якому ми нормально функціонуємо.

Скажу відразу ясно і коротко: фотографи заробляють більше, ніж журналісти.

І так, ще одне роз'яснення, я пошилася у першу кагорту не через матеріальне становище (ба більше, коли я починала лиш фотографувати, то взагалі не знала, що можна заробляти кошти нормальні на тому), а тому

що мені це було цікаво! Я отримувала колосальне задоволення від зйомок, а потім моє сердечко розривалося на шматочки від отриманого фідбеку. Я відчула себе «як риба у воді». Я відчула себе потрібною, як ніколи в житті. Я відчула щось рідне. І я не помилилася.

Я відчула себе потрібною, як ніколи в житті. Я відчула щось рідне. І я не помилилася.

Фото автора

Міла Орлик

НИМИ НЕ НАРОДЖУЮТЬСЯ,

П'ять років навчатися в університеті на журналіста, але ним не бути? Або навчатися на іншій спеціальності, проте стати успішним медійником? Іноді сильне бажання дозволяє отримати знання й досвід у будь-якому віці й досягнути висот у певній сфері. Сергій Балуцький за освітою – економіст, проте зараз працює журналістом і ведучим на телеканалі «Тернопіль 1». Як стати справжнім фахівцем без диплома, які недоліки є у роботі журналістів та скільки вони заробляють, про це нам розкаже Сергій Балуцький.

Сергію, поширене явище сьогодні, що в ЗМІ працюють люди, які за освітою не є журналістами. Ти – не виняток, обрав шлях журналіста попри те, що отримав диплом економіста, правда ж?

– Так, у мене диплом економіста. Я не закінчував журналістський факультет і не маю педагогічної освіти. Не можу сказати, що не вдосконалював ці навички. Зокрема їздив на різні журналістські курси, медіафоруми і на майстер-класи відомих журналістів. Я якщо не мав такої освіти в університеті, я мав її завдяки справжнім журналістам, які мене вчили і «підтягували» під стандарти журналістики. Я вважаю, що журналіст сьогодні – не тільки людина, яка повинна вміти

писати якісь тексти, це сьогодні може зробити кожен в Інстаграмі.

Зараз дуже важливо, щоб журналіст міг аналізувати, знав про кого він пише, знав узагалі, що відбувається у світі, як у політичному, так і в економічному.

Фото з архіву Сергія Балуцького

Тому сьогодні ми повинні розуміти, що треба працювати над собою, тобто не тільки мати от цю одну освіту, а здобувати ще інші якісь знання в інших сферах, адже не зрозуміло, у якій саме ти працюватимеш журналістиці.

Журналістика – дуже різна, спектр – дуже великий. Це й газети, журнали, сайти, всілякі там оглядачі політичні. Тобто треба бути готовим до всього й треба себе розвивати різносторонньо.

Якщо брати зокрема мій приклад, то зараз я дуже багато працюю у політичній журналістиці. Спілкуюся із політиками, із людьми, які при

владі. Якщо я не буду розуміти, що там відбувається, яка зараз ситуація загалом в Україні, у місті, то, мабуть, якісь знання писати тексти мені б не допомогли. Я б не був зараз там, де я є. А завдяки тим знанням, які я отримав в економічному вузі, із тих майстер-класів, я можу робити якісь висновки, аналізувати й відповідно співпрацювати з цими

роботу, не прийшла. Мені сказали: «Давай, якщо хочеш – можеш прийти, спробувати». І таким чином я почав пробувати писати якісь перші свої статті.

Розкажи про свій перший досвід роботи, як журналіста?

– Спершу це була робота на сайті. Потім мене запросили на роботу на радіо, трішки змінив вид діяльності. Згодом я потрапив на телебачення. Власне, сьогодні теж на телебаченні й також поєдную ще багато різних спектрів журналістики. Я вже писав у газету, випускав газету, працював із політиками, працюю зараз як ведучий. Спробував себе на днях у глянцевого журналі писати статті.

Розвиваю себе всесторонньо й просто показую, що є різні грані журналістики.

Але, чесно кажучи, не думав, що до цього дійду, буду так довго в цій сфері.

Тобі було складно як «новачку» вникнути у суть роботи журналіста?

– Звісно, у кожній роботі складно одразу щось починати, адже ти не знаєш, як це працює, ти не знаєш, як себе поводити чи як писати ті статті. Так само й тут. Я думаю, навіть будь-якому студенту буде важко починати з нуля,

політиками, робити цікавіше свою роботу.

Що вплинуло обрати журналістику?

– Я, насправді, ніколи не думав і не мріяв бути журналістом. Отримав освіту в економічному вузі. Усе вирішив випадок, коли на п'ятому курсі мені сказали: «Є такий варіант, можеш себе спробувати». Я прийшов на співбесіду, навіть не планував, що щось зміниться чи я там буду працювати. Співбесіду не пройшов. Мені сказали, що я не готовий до журналістики, нічого не вмів писати. І я думав, що на цьому буде кінець. Але збіг обставин був такий, що людина, яку взяли на ту

НИМИ СТАЮТЬ!

адже навчання, теорія в пі розумієш, що її почує університеті – це одне, а от багато людей, ти вже не справжня робота – зовсім зможеш її виправити. Якщо інше, ніж ти собі це в журналі чи в газеті ти уявляєш. Тому дуже багато можеш багато про що людей сходять з цієї говорити, на радіо треба дистанції, закінчують дуже коротко, чітко університет, але все ж таки сформулювати те, що ти не стають журналістами. Я хочеш донести до слухача. так розумію, що вони не Зрозуміло, що 95 відсотків звикають до того ритму, твоїх перших робіт, який є і трішки не можливо, розкритикують, розуміють цієї роботи. Бо але й в тому є плюс, що ти часто всі думають, що вчишся на своїх помилках і журналістика – це працюєш. Тому я не знаю романтика. Ти там десь жодного молодого їздиш, ходиш, пишеш цікаві журналіста, який би одразу статті про цікавих людей, з нуля прийшов у професію подорожуєш, а насправді і зміг би написати реальність зовсім інша. ідеальний текст чи зняти Тому треба бути до цього ідеальні відео. Це готовим. У кожній сфері нереально. Зрозуміло, що журналістики є свої рівні потрібен час, щоб складності. Наприклад, на «виписатися».

телебаченні ти відповідаєш **Ти вже згадував, що відвідував тренінги, Потім за монтаж того відео. майстер-класи. Так би Відповідаєш за наповнення. мовити, «наздоганяв» те, Тобто ти відповідаєш за що вивчають студенти на багатов процесів. На радіо ти факультеті журналістики. теж відповідаєш за те, яку Розкажи про це інформацію ти доносиш. детальніше.**

Фото з архіву Сергія Балуцького

Фото з архіву Сергія Балуцького

- Так, я дуже багато їздив на різноманітні тренінги, майстер-класи. Наприклад, у нас був майстер-клас від редакторів ТСН, де нас вчили робити відеоматеріали, розповідали, як в них це відбувається, ну і загалом на інших каналах також. По сайтах також спілкувався із відомими людьми й мав можливість задати своє запитання. Наприклад, співпрацював і говорив, навчався у людей, які працювали в журналі «Фокус», які працюють на телеканалі «Україна». Регіональна журналістика і всеукраїнська – це все ж таки трішки різні рівні журналістики.

Скажи відверто: скільки ти заробляєш?

- Відповісти на питання про гроші було б певно некоректно, адже в мене немає повної ставки. Ми заробляємо на відсотки: тобто у нас є ставка, але ми ще заробляємо додатково на якихось інших матеріалах, ми працюємо на вихідних. Це теж оплачується додатково. Тому у нас кожного місяця зарплата різна.

Одного місяця ти можеш заробити 10 000 гривень, іншого – набагато більше.

Хочеться «підігнати» нашу тернопільську журналістику до рівня Києва.

Ми не вчителі, що заробляють якусь фіксовану ставку. Є дуже багато додаткової роботи, яка теж оплачується. Тобто це вже за межами каналу.

Софія Ковалко

ПРО РОБОЧИЙ ДЕНЬ КУЧЕРЯВОЇ НА ВСЮ ГОЛОВУ

Кожен мій робочий день не схожий на інший, можливо, через це я обожаю те, що роблю. Хай там як, але зараз я постараюся вам розповісти детально хоч про один день зі свого життя. Він складається із п'яти головних етапів. І ці етапи взагалі необмежені в часі. Інколи (а це інколи буває часто) я працюю 16 на 8. Думаю, ви здогадалися, що 8 годин – це сон, а 16 – плідної і дуууже цікавої праці. Отож, беру вас у свій день. Погнали!

Етап 1 «НАЛАШТУВАННЯ» Зазвичай, він проходить до роботи. Під час зйомки 8:00 до 9:00. Зриваюся з ліжка, обливаю обличчя холодною водою, вешиваю лінзи, облягаю на підлогу пришивдшеному темпі чисту зубки і одягаю лінзи. Я 60 хвилин non stop, Хух, нарешті все бачу. Лінзи перебільшення. З моєю короткозорістю далеко не знайдеш і точно не попрацюєш. Після того, як я привожу себе в порядок, мчу робити мінімальну зарядку і тут давайте по порядку. Зарядка - то не ре-

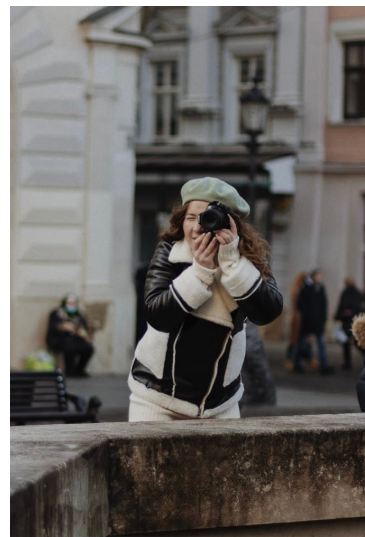

лакс, а про підготовку тіла до роботи. Під час зйомки (за годину часу) я присідаю раз зо сто, лягаю на підлогу в не менше і бігаю з точки А в точку Б, а з неї у В і так аж до лінзи. Я 60 хвилин non stop, Хух, нарешті все бачу. Лінзи уявляєте? Зарядка готує моє тіло до оперативної роботи. Щодо медитації, то, її практикую не кожного дня. Зазвичай, коли не дуже творчий виконую все, аби бути в класній формі і в чудовому настрої під час творіння.

Етап 2 «ПІДГОТОВКА» Я збираю рюкзак, у якому ношу фотоапарат, дві лінзи, два зарядних пристрої, кілька карток пам'яті, тряпочки для оптики, блинда (це ковпак, який надягається на об'єктив, щоб зайве сонячне проміння не потрапляло в кадр), водонепроникний чохол для фото: сумки. Крім того, у мене є різні штучки-дручки для заломлення світла та маленький штатив для телефона. Зазвичай, рюкзак кладу ще маленьку колонку та особисті речі,

зокрема пігулки, воду та з іншого – професійними серветки. Знаєте, під час роботи може бути всяке, особливо коли ти працюєш в якомусь безлюдному полі чи то лісі. Бо це ж фотографи. Вони ж за красивими кадрами хоч на край світу згодні податися. Так от. Рюкзак укомплектований. Збираю себе. Сьогодні віддаю перевагу світлим джинсам, які вільні у талії та широкі до низу та футболці з співачкою Біллі Айліш. Взуваю свої бігуни Nike і вийо до роботи.

(Уточнення: зйомки бувають

супер ранньо-світанкові, денні, вечірні або ж тривають весь день, тому тут є свої нюанси і відхилення і через це, власне, мої дні не схожі між собою)

Етап 3 «СТАРТ» Сьогодні я працюю у фотостудії. Люблю готувати креативні приміщення, де все необхідне для фото: світло, реквізити, простір.

Мене зустрічає адміністратор, вручає бахіли і проводить до величезної світлої кімнати, яка з одного боку обставлена найрізноманітнішими стільцями,

На підвіконниках лежать стося журналів Vogue, статуетки. У студії є ще м'який велюровий диванчик, на який я відразу сіла і почала розпаковувати свою «зброю». Біля мене стоїть ще дерев'яний столик, на якому зо 15 різних свічок. Красиво то як! Адміністраторка мене знає, тому не питаючи приносить американо без цукру. Тішуся, бо каву обожаю і тим часом закінчую збирати фотоапарат до купки.

Етап 4 «МОМЕНТ Х» Момент Х у моїй справі – це зустріч із людиною. Саме від людини залежить подальша моя робота. Зазвичай, на моєму шляху трапляються цікаві люди, які живуть в Україні бо ж за її межами. Люди, які готові на все, щоб створити оригінальні фото. Люди, які готові творити і витворяти.

 mila_orlyk
Ternopil

♡ 👁 ▾

Міла Орлик

ЧИ БУДЕ З ТЕБЕ ЖУРНАЛІСТ/КА?

Журналіст – це людина, яка розповісти друзям в Холодний обід при свічках – не така вже й погана ідея. повинна знати все, але інстаграмі. в) витрись соплі, зараз я все полагаджу!

нікому вона нічого не 4. Хто такий більд- в) відпочину, доки всі бігатимуть туди-сюди. Сподіваюся, ніхто мене не помітить. редактор? г) Підрахуйте правильні відповіді, 1 правильна відповідь = 1 бал.

Багато хто вважає редактор? а) співробітник, який г) відповідає за ілюстрації б) педактор журналу Bild в) головний верстальник г) редактор журналу про будівництво

професію нескладною і а) правильно думають. На-справді, журналіст безко-штовно ходить на різні дефіляди заради їжі є г) проповідником правди і робить світ кращим, а для цього потрібна зарозумілість і природній цинізм ерудиція та комунікабельність. Журналіст повинен завжди продаватися відстоювати свою думку. З кожним роком зростає число лінивців талановитих людей, які мріють стати журналістами. Звичайно, годяться не всі: як мінімум, у вас повинна бути світла голова і великий словниковий запас, в якому є слова вогнеборець, старий та автоледі. Тест визначить, чи народжені ви для цієї професії, звичайно ні.

1. Яку премію мріє отримати амбітний журналіст? а) Дарвіна б) Нобелівську в) Пулітцерівська г) рекордів Гінесу

2. Що редактор частіше вимагає від журналістів ... а) складнопідрядних речень б) евфемізмів в кінці тексту в) дієслово в заголовку г) стакан портвейну

3. Ви говорили з людиною off the records. Що це означає? а) що все сказане, не можна розголошувати б) що сказане не можна записувати на диктофон, але можна переказати в матеріалі. в) що сказане можна публікувати, не посилаючись на неї саму. г) що все сказане можна

4. Хто такий більд-редактор? а) співробітник, який відповідає за ілюстрації б) педактор журналу Bild в) головний верстальник г) редактор журналу про будівництво

5. Що таке клікбейт? а) клацання мишкою по Темі б) верхня частина інтернет-сайту в) стаття для дорослих г) помилково сенсаційний заголовок

6. Джинса - це ... а) ... жаргонний синонім "головного редактора" б) ... реклама, замаскована під авторський текст в) ... одяг журналістів 70-х г) ... стаття з надлишком безглуздостей

7. Радіорепортери в своїй роботі повинні використовувати: а) патефон б) грамофон в) диктофон г) мегафон

8. Що для радіожурналіста найважливіше? а) зовнішній вигляд б) вміння позувати в) голос г) наявність крутого телефону

9. Уявіть, що під час зйомок за вами женеться собака. Що робитимете? а) заховаюся за перехожих і повідомлю про напад у поліцію б) візьму в собаки інтерв'ю в) вдам мертвого/-у, а потім розповім про цей жахливий випадок на ток-шоу г) побіжу писати заяву на звільнення

10. Невже кінець світу настав так рано? а) панікуватиму! б) нарешті піду поїм.

не така вже й погана ідея. в) витрись соплі, зараз я все полагаджу!

в) відпочину, доки всі бігатимуть туди-сюди. Сподіваюся, ніхто мене не помітить.

Підрахуйте правильні відповіді, 1 правильна відповідь = 1 бал.

1-в
2-в
3-в
4-а
5-г
6-б
7-в
8-в
9-в
10-в

Якщо у вас: Від 1 до 3 балів – є поверхневі знання. Тож для того, щоб стати журналісту хутчіш вчитися.

Від 4 до 7 балів – ви людина, яка однозначно має здібності до журналістики. Розвивайте це в собі й з вас буде незамінний професіонал.

Від 8 до 10 - ей, та ви ж вроджений журналіст. Нумо збирайте волю в кулак і просувайся в даній сфері.

Тетяна Панченко

Агов, ауу, ей, 21 століття. Людина нового покоління в столітті технологій з бомбичним розвитком різних комунікативних чатів, соц-мереж, каналів втратила контакт зі словом. Але як би ми від слова не втікали - не втечемо, бо воно основа взаєморозуміння, комунікації, світосприйняття. Та люди диктують писати коротше, ясніше, по-суті, бо в них мало часу на читання. Тобто процес читання сприймають як додаток, другорядне, на що може не вистачити часу. А якщо процес читання замінити іншою назвою, наприклад, не читати, а підвищувати рівень інтелекту, не читати, а покращувати пам'ять, не читати, а розвивати гнучкість мислення. То тепер знайдеться годинка-друга? А про креативність. Тут пряма залежність: чим більше матеріалу ви даєте мозку, тим більше зв'язків він здатний створювати. Після прочитаної наступної книги хтозна, що ваш мозок вам запропонує. Його робота схожа на функцію випадкового відтворення музики: чим більше пісень ви завантажите, тим більшою несподіванкою буде наступна композиція, що може змінити ваш погляд на речі. А про створення великих ідей. Думка про те, що великі думки народжуються на самоті, як на мене, хибна. Треба шляхом додавання і нагромадження самим склеювати свою ідею. Витоки великої ідеї зовсім її не нагадують, вони більше схожі на розрізнені шматки інформації.

Анастасія Кисіль

ЧОМУ МИ НЕ ЧИТАЄМО?

Агов, ауу, ей, 21 століття. Людина нового покоління в столітті технологій з бомбичним розвитком різних комунікативних чатів, соц-мереж, каналів втратила контакт зі словом. Але як би ми від слова не втікали - не втечемо, бо воно основа взаєморозуміння, комунікації, світосприйняття.

Та люди диктують писати коротше, ясніше, по-суті, бо в них мало часу на читання. Тобто процес читання сприймають як додаток, другорядне, на що може не вистачити часу. А якщо процес читання замінити іншою назвою, наприклад, не читати, а підвищувати рівень інтелекту, не читати, а покращувати пам'ять, не читати, а розвивати гнучкість мислення. То тепер знайдеться годинка-друга?

А про креативність. Тут пряма залежність: чим більше матеріалу ви даєте мозку, тим більше зв'язків він здатний створювати. Після прочитаної наступної книги хтозна, що ваш мозок вам запропонує. Його робота схожа на функцію випадкового відтворення музики: чим більше пісень ви завантажите, тим більшою несподіванкою буде наступна композиція, що може змінити ваш погляд на речі.

А про створення великих ідей. Думка про те, що великі думки народжуються на самоті, як на мене, хибна. Треба шляхом додавання і нагромадження самим склеювати свою ідею. Витоки великої ідеї зовсім її не нагадують, вони більше схожі на розрізнені шматки інформації.

Анастасія Кисіль

Фото з відкритих джерел

